

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. G.**, zastoupený Mgr. Ondřejem Novákem, advokátem se sídlem Farní 19, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 4. 2016, č. j. 62 Az 6/2016 - 45,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 4. 2016, č. j. 62 Az 6/2016 - 45, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) ze dne 16. 2. 2016, č. j. OAM-123/DS-PR-P18-2016 (dále též „napadené rozhodnutí“), byla shledána žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Krajský soud řízení o žalobě zastavil podle § 33 písm. b) zákona o azylu s tím, že nebylo možno

zjistit místo pobytu žalobce. Usnesení krajského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupné na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Stěžovatel primárně vytýkal krajskému soudu, že zastavil řízení podle § 33 písm. b) zákona o azylu i přesto, že žaloba neměla odkladný účinek. Sekundárně pak stěžovatel namítal, že krajský soud řádně nezjišťoval, zda byl stěžovatel skutečně neznámého pobytu. Krajský soud neučinil dotaz na příslušné orgány ani na ustanoveného zástupce stěžovatele, zda jim není známo místo pobytu stěžovatele, a vyšel pouze z vyjádření žalovaného. Dovojuje porušení práva na spravedlivý proces a čl. 3, 6 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

IV.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s usnesením krajského soudu. Kasační námitky neshledal důvodné. Navrhl kasační stížnost zamítnout.

V.

[5] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS. Z tohoto usnesení vyplývá, že kasační stížnost je přijatelná mj. tehdy, pokud krajský soud *nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu* Nejvyššího správního soudu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu. Takový důvod přijatelnosti shledal Nejvyšší správní soud i v projednávané věci.

VI.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud předně nesouhlasí se stěžovatelem v tom, že by řízení o žalobě nebylo možno zastavit podle § 33 písm. b) zákona o azylu tehdy, pokud podání žaloby nevyvolává odkladný účinek (§ 32 odst. 2 zákona o azylu). Zastavením řízení podle § 33 písm. b) zákona o azylu se Nejvyšší správní soud zabýval v mnoha rozhodnutích (za všechny srov. např. usnesení ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 196/2005 - 50, publ. pod č. 708/2005 Sb. NSS., či ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 - 66) a neshledal, že by zastavení řízení přicházelo do úvahy pouze v případě, kdy podání žaloby vyvolává odkladný účinek. Posledně citovaným usnesením Nejvyššího správního soudu byla zamítnuta kasační stížnost směřující proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení o žalobě podle § 33 písm. b) zákona o azylu [která směřovala proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu]. Podání takové žaloby přitom nevyvolává podobně jako v nyní

pokračování

projednávané věci odkladný účinek. Stejně tak lze poukázat na recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2016, č. j. 4 Azs 98/2016 - 20, jímž bylo stejně jako v nyní projednávané věci přezkoumáváno usnesení krajského soudu o zastavení řízení o žalobě podle § 33 písm. b) zákona o azylu [která rovněž směřovala proti rozhodnutí žalovaného, jímž byla shledána žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona o azylu]. Absurdnost výkladu zastávaného stěžovatelem potvrzuje i to, že v případě jeho správnosti by např. nemohlo být řízení zastaveno ani tehdy, pokud by žadatel o udělení mezinárodní ochrany v průběhu soudního řízení zemřel [§ 33 písm. a) zákona o azylu].

[9] Z citované judikatury však dále vyplývá, že možnost zastavit řízení podle § 33 písm. b) zákona o azylu je dána jen tam, kde krajský soud vyvinul požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý (vedle výše uvedené judikatury srov. i rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, publ. pod. č. 707/2005 Sb. NSS). Soud je povinen zjišťovat jak u žalovaného, tak u cizinecké policie, zda je jim známo místo pobytu žalobce. V určitých případech se jeví jako vhodné kontaktovat i zástupce žalobce, neboť i ten může mít informace o místě pobytu žalobce, popř. i další subjekty.

[10] Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 8 Azs 26/2009 - 45, „*Nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde krajský soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích nebyl pobyt žadatele zjištěn a zůstal zcela neznámý (...). Mezi soudy dostupné prostředky ke zjištění pobytu žadatele o azyl patří zejména dotaz na místo pobytu žadatele u obou správních orgánů, které mají dle zákona o azylu vést evidenci místa pobytu žadatelů o azyl, tj. Ministerstvo vnitra a Ředitelství služby cizinecké a pobraniční policie, podle okolností konkrétní projednávané věci lze uvažovat např. i o dotazu na místo pobytu žalobce u jeho zástupce, má-li nějakého, příp. pokus o doručení na adresu, kterou žalobce uvede v podání soudu.*“

[11] Ze soudního spisu je zřejmé, že krajský soud dostatečné úsilí ve smyslu výše uvedeného nevyvinul. V soudním spisu je založen pouze e-mail (bez ověřeného podpisu) ze dne 29. 3. 2016, který krajskému soudu zaslala pracovnice žalovaného (Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky) Mgr. J. R. V tomto e-mailu se uvádí, že „*žadatel byl dne 22. 3. 2016 transferován do Maďarska, již nemá adresu pobytu v ZZC VL*“ Dále je v soudním spisu založen obdobný e-mail ze dne 7. 4. 2016, ve kterém uvedená pracovnice dále sděluje, že „*z databáze Dublinského střediska není známa aktuální adresa pobytu žadatele*“.

[12] Krajský soud se s těmito listinami spokojil a pouze na základě nich dospěl k závěru, že nebylo možno zjistit místo pobytu žalobce. Žádné další úsilí ve vztahu k zjištění pobytu stěžovatele ve smyslu výše uvedené judikatury nevyvinul.

[13] Nejvyšší správní soud proto shledal kasační stížnost důvodnou a zrušil usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1. s. ř. s.). V něm krajský soud rozhodne vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto usnesení (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[14] Krajský soud tedy v dalším řízení bude znovu zjišťovat místo pobytu stěžovatele. S ohledem na obsah spisu se jeví vhodné kontaktovat vedle uvedených orgánů České republiky a státu, do kterého byl stěžovatel přemístěn, i ustanoveného zástupce stěžovatele, který by rovněž mohl mít povědomost o místě jeho pobytu. Teprve pokud ani při náležitém úsilí ve smyslu výše uvedené judikatury nebude zjištěno místo pobytu stěžovatele, bude krajský soud oprávněn řízení zastavit.

[15] Krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí rovněž o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu